

UZASADNIENIE

Decyzją z 7.02.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych odmówił J. G. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przed dniem 1 stycznia 1999 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej oraz po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy.

Do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach ZUS nie zaliczył okresów zatrudnienia:

- od 1.09.1975 r. do 19.04.1982 r., od 16.10.1983 r. do 3.11.1991 r. ponieważ pracodawca w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie wymienił charakteru pracy zgodnie z wykazem, działem, pozycją rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. oraz brakuje informacji czy P.U.S. (...) sp. z o.o. jest następcą prawnym (...) czy tylko przechowawcą dokumentów;

- od 4.11.1991 r. do 31.12.1992 r. ponieważ pracodawca w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie wymienił charakteru pracy zgodnie z wykazem, działem, pozycją rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.;

- od 20.06.1994 r. do 22.07.1996 r., od 23.07.1996 r. do 30.06.1999 r. oraz od 1.07.1999 r. do 31.08.2001 r. ponieważ pracodawcy w świadectwach wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie wymienił charakteru/stanowiska pracy zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. i zarządzenia resortowego.

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 44 lata, 2 miesiące i 19 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(decyzja k. 13-13v plik III akt ZUS)

Wnioskodawca J. G. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Wniósł o uwzględnienie zakwestionowanych okresów zatrudnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych.

(odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację.

(odповідь na odwołanie k. 8-9)

Na rozprawie z 12.11.2020 r. wnioskodawca poparł odwołanie, wnosząc o uwzględnienie zakwestionowanych okresów z uwzględnieniem okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej.

(stanowisko 00:00:45 – płyta CD k. 70)

Na rozprawie z 25.05.2021 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

(stanowiska 00:38:49, 00:43:09 – płyta CD k. 108)

W piśmie procesowym z 22.06.2021 r. pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według zestawienia kosztów, tj. w kwocie 1.230 zł.

(pismo k. 123-123v, zestawienie kosztów k. 124)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. G. urodził się (...)

(bezsporne)

W dniu 2.01.2020 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę pomostową.

(wniosek k. 1 – 4 plik III akt ZUS)

Wnioskodawca posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe (ukończył (...) Szkołę Budowlaną) w zawodzie mechanika maszyn budów.

(kwestionariusz osobowy – akta osobowe – k. 22 – koperta k. 66)

Uprawnienia maszynisty ciężkich maszyn budowlanych i drogowych, tj. żurawi wieżowych (wszystkich wielkości) w pierwszej klasie wnioskodawca uzyskał w dniu 15.09.1984 r.

(książeczka uprawnień k. 110-111v)

Wnioskodawca w okresie od 1.09.1975r. do 3.11.1991 r. był zatrudniony w **Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł.** (uprzednio Przedsiębiorstwie (...), wcześniej Przedsiębiorstwie (...) w Ł.) w pełnym wymiarze czasu pracy. W wystawionym wnioskodawcy świadectwie pracy pracodawca wskazał, że w okresie ww. zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowisko maszynisty żurawia wieżowego.

(świadectwo pracy k. 6 plik I akt ZUS, k. 24 oraz koperta k. 33, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 10-11v plik I akt ZUS)

W powyższym zakładzie pracy wnioskodawca został zatrudniony od 1.09.1975 r. na podstawie umowy w celu nauki zawodu mechanika maszyn budowlanych. Zgodnie z umową okres szkolenia miał trwać trzy lata i jest wliczony do czasu pracy. W tym czasie pobierał naukę w przyzakładowej (...) Szkole Budowlanej.

(umowa o naukę zawodu – akta osobowe – koperta k. 61 oraz k. 49-51, legitymacja ubezpieczeniowa k. 53-54)

Od 24.06.1978 r. wnioskodawca został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku maszynisty żurawia wieżowego.

(umowa o pracę – akta osobowe – koperta k. 61 oraz k. 52-52v, legitymacja ubezpieczeniowa k. 53-54)

Z dniem 19.04.1982 r. wnioskodawca został zwolniony z pracy celem odbycia zasadniczej służby wojskowej.

(karta obiegowa zmiany w stosunku pracy (zwolnienia) – akta osobowe – koperta k. 61)

W okresie od 20.04.1982 r. do 15.10.1983 r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową.

(wyciąg z książki wojskowej k. 4 akt ZUS plik I)

Ponownie u ww. pracodawcy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej wnioskodawca został zatrudniony z dniem od 14.11.1983 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku maszynisty żurawia wieżowego.

(umowa o pracę, kwestionariusz osobowy – akta osobowe – koperta k. 61)

Zgodnie z angażami (od 1.03.1987 r., od 1.10.1988 r., od 1.08.1989 r., od 1.10.1990 r., od 1.03.1991 r.) wnioskodawca zajmował stanowisko maszynisty żurawia wieżowego.

(angaże, wnioski o przyznanie nagrody jubileuszowej – akta osobowe – koperta k. 61)

Z kart wynagrodzeń wynika, że wnioskodawca zajmował stanowisko maszynisty żurawia wieżowego. Z kart wynagrodzeń z lat 1986 -1991 wynika, że otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych.

(karty wynagrodzeń z lat 1980-1992 – akta osobowe – koperta k. 61 oraz k. 42-48v)

Za w/w okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł. pracodawca wystawił świadectwo pracy w szczególnych warunkach, w którym zaświadczone, że wnioskodawca był zatrudniony od 1.09.1975r. do 3.11.1991 r. i w ramach tego zatrudnienia od 1.09.1975r. do 3.11.1991 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace operatora żurawia wieżowego na stanowisku operatora żurawia wieżowego wymienionym w wykazie A, dziale V poz. 3 pkt 5 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

(świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 7 plik II akt ZUS, k. 25, koperta k. 33 oraz akta osobowe – k. 21 – koperta k. 66)

Od 4.11.1991 r. do 31.12.1992 r. wnioskodawca był ponownie zatrudniony w **Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł.** (uprzednio Przedsiębiorstwie (...), wcześniej Przedsiębiorstwie (...) w Ł.) w pełnym wymiarze czasu pracy. W wystawionym wnioskodawcy świadectwie pracy pracodawca wskazał, że w okresie ww. zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowisko maszynisty żurawia wieżowego.

(świadectwo pracy k. 8 akt ZUS plik I, koperta k. 33, akta osobowe – koperta k. 61 oraz k. 23, zaświadczenie o zatrudnieniu k. 3 plik I akt ZUS, k. 31 – 32 oraz koperta k. 55, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 12-12v plik I akt ZUS, legitymacja ubezpieczeniowa k. 53-54)

Za w/w okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł. pracodawca wystawił świadectwo pracy w szczególnych warunkach, w którym zaświadczone, że wnioskodawca był zatrudniony od 4.11.1991 r. do 31.12.1992 r. i w ramach tego zatrudnienia od 4.11.1991 r. do 31.12.1992 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace operatora żurawia wieżowego na stanowisku operatora żurawia wieżowego wymienionym w wykazie A, dziale V poz. 3 pkt 5 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

(świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 8 plik II akt ZUS, k. 26, koperta k. 33 oraz akta osobowe – k. 20 – koperta k. 66)

Podczas okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł. wnioskodawca początkowo pracował jako uczeń a gdy zdobył uprawnienia jako operator żurawia wieżowego. Do obowiązków wnioskodawcy należała obsługa żurawia na budowie. Prace były wykonywane przy budowie bloków na osiedlach mieszkaniowych. Wnioskodawca pracował tylko na tym sprzęcie. Innych prac ubezpieczony nie wykonywał. Prace wykonywał na 3 zmiany. Nie było żadnych przestojów w zakładzie pracy. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy.

(zeznania świadka Z. G. 00:03:31 i dalej – płyta CD k. 108, zeznania wnioskodawcy 00:27:23 i dalej - płyta CD k. 108, 00:27:23 - płyta CD k. 108 w zw. z 00:00:45 i dalej - płyta CD k. 70)

Jako uczeń szkoły przyzakładowej wnioskodawca przez 3 dni uczęszczał do szkoły na zajęcia teoretyczne, a przez 2 dni uczestniczył w warsztatach praktycznych na terenie zakładu pracy, pod nadzorem głównego operatora dźwigu.

(zeznania świadka Z. G. 00:03:31 i dalej – płyta CD k. 108, zeznania wnioskodawcy 00:27:23 i dalej - płyta CD k. 108, 00:27:23 - płyta CD k. 108 w zw. z 00:00:45 i dalej - płyta CD k. 70)

Na stanowiskach maszynisty żurawia wieżowego i operatora żurawia wieżowego były tożsame obowiązki związane z obsługą żurawia.

(zeznania świadka Z. G. 00:03:31 i dalej – płyta CD k. 108)

Uprawnienia do obsługi dźwigu wnioskodawca uzyskał po ukończeniu nauki w szkole przyzakładowej. Początkowo uzyskał uprawnienia 3 kategorii (do 80 tonometrów), następnie 2 kategorii (od 80 do 120 tonometrów) i ostatecznie I kategorii (I klasy), tj. bez ograniczeń.

(zeznania świadka Z. G. 00:03:31 i dalej – płyta CD k. 108, zeznania wnioskodawcy 00:27:23 i dalej - płyta CD k. 108, 00:27:23 - płyta CD k. 108 w zw. z 00:00:45 i dalej - płyta CD k. 70)

W okresie od 20.06.1994 r. do 22.07.1996 r. wnioskodawca był zatrudniony w **Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) sp. z o.o. w Ł.** (uprzednio Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) – sprzęt” sp. z o.o. w Ł., wcześniej Przedsiębiorstwie (...) – Transportowym „P.I.- S-T I. – Sprzęt” sp. z o.o. w Ł.) w pełnym wymiarze czasu pracy. W wystawionym wnioskodawcy świadectwie pracy pracodawca wskazał, że w okresie ww. zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowisko operatora żurawia wieżowego. W pkt 8 świadectwa pracy wskazano, że wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych – praca na wysokości na stanowisku operatora żurawia wieżowego.

(świadectwo pracy k. 7 plik I akt ZUS k. 21, koperta k. 33, akta osobowe – koperta k. 61 oraz akta osobowe – k. 16 - koperta k. 66, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 13 plik I akt ZUS oraz akta osobowe – k. 2 – koperta k. 66, zaświadczenie o zatrudnieniu koperta k. 55, roczne karty ewidencji obecności z lat 1994 – 2001 - akta osobowe – k. 38 – 44 – koperta k. 66, karty wynagrodzeń z lat 1994 – 2001 - akta osobowe – k. 54-61, 80-84, 87-90 – koperta k. 66)

Za w/w okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) sp. z o.o. w Ł. pracodawca wystawił w dniu 3.09.2001 r. świadectwo pracy w szczególnych warunkach, w którym zaświadczone, że wnioskodawca był zatrudniony od 20.06.1994 r. do 22.07.1996 r. i w ramach tego zatrudnienia od 20.06.1994 r. do 22.07.1996 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace operatora żurawia wieżowego na stanowisku operatora żurawia wieżowego wymienionym w wykazie A, dziale V poz. 3 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

(świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 9 plik II akt ZUS, k. 27, koperta k. 33 oraz akta osobowe – k. 5, 11 - koperta k. 66)

Od 23.07.1996 r. do 30.06.1999 r. wnioskodawca był ponownie zatrudniony w **Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) sp. z o.o. w Ł.** (uprzednio Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) – sprzęt” sp. z o.o. w Ł., wcześniej Przedsiębiorstwie (...) – Transportowym „P.I.- S-T I. – Sprzęt” sp. z o.o. w Ł.) w pełnym wymiarze czasu pracy. W wystawionym wnioskodawcy świadectwie pracy pracodawca wskazał, że w okresie ww. zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowisko operatora żurawia wieżowego. W pkt 8 świadectwa pracy wskazano, że wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych – praca na wysokości na stanowisku operatora żurawia wieżowego.

(świadectwo pracy k. 9 plik I akt ZUS, k. 22, koperta k. 33 oraz akta osobowe – k. 14 - koperta k. 66, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 14 plik I akt ZUS oraz akta osobowe – k. 1, 85 - koperta k. 66, roczne karty ewidencji obecności z lat 1994 – 2001 - akta osobowe – k. 38 – 44 – koperta k. 66, zaświadczenie lekarskie – akta osobowe – k. 29 - koperta k. 66, karty wynagrodzeń z lat 1994 – 2001 - akta osobowe – k. 54-61, 80-84, 87-90 – koperta k. 66)

W powyższym zakładzie pracy wnioskodawca został zatrudniony od 23.07.1996 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora żurawia wieżowego.

(umowa o pracę – akta osobowe – k. 36 – koperta k. 66)

Od 11.05.1998 r. do 27.05.1998 r. wnioskodawca był powołany na ćwiczenia wojskowe mocą decyzji szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego. We wniosku pracodawcy o odstąpienie od powołania wskazano, że wnioskodawca jest jedynym pracownikiem w zakładzie obsługującym dźwig wieżowy.

(decyzja, wniosek - akta osobowe – k. 33, 35 - koperta k. 66)

W związku z okresowym przestojem żurawia wnioskodawcę skierowano od 8.03.1999 r. do wykonywania prac zastępczych (podległość mistrzowi ślusarni).

(pismo - akta osobowe – k. 30, 31 - koperta k. 66)

Za w/w okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) sp. z o.o. w Ł. pracodawca wystawił w dniu 3.09.2001 r. świadectwo pracy w szczególnych warunkach, w którym zaświadczone, że wnioskodawca był zatrudniony od 23.07.1996 r. do 30.06.1999 r. i w ramach tego zatrudnienia od 23.07.1996 r. do 30.06.1999 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace operatora żurawia wieżowego na stanowisku operatora żurawia wieżowego wymienionym w wykazie A, dziale V poz. 3 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

(świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 11 plik II akt ZUS, k. 28, koperta k. 33 oraz akta osobowe – k. 12, 86– koperta k. 66)

Od 1.07.1999 r. do 31.08.2001 r. wnioskodawca był ponownie zatrudniony w **Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) sp. z o.o. w Ł.** w pełnym wymiarze czasu pracy. W wystawionym wnioskodawcy świadectwie pracy pracodawca wskazał, że w okresie ww. zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowisko operatora żurawia wieżowego.

(świadectwo pracy k. 20, koperta k. 33 oraz akta osobowe – k. 13 - koperta k. 66, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 29-30v, koperta k. 55 oraz akta osobowe – k. 6, 8 - koperta k. 66, roczne karty ewidencji obecności z lat 1994 – 2001 - akta osobowe – k. 38 – 44 – koperta k. 66, karty wynagrodzeń z lat 1994 – 2001 - akta osobowe – k. 54-61, 80-84, 87-90 – koperta k. 66)

W powyższym zakładzie pracy wnioskodawca został zatrudniony od 1.07.1999 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora żurawia wieżowego.

(umowa o pracę – akta osobowe – k. 17 – koperta k. 66)

Z zaświadczenia lekarskiego z 5.09.2000 r. stwierdzono brak przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku operatora żurawia wieżowego na wysokości.

(zaświadczenie lekarskie – akta osobowe – k. 37 – koperta k. 66)

Za w/w okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) sp. z o.o. w Ł. pracodawca wystawił w dniu 3.09.2001 r. świadectwo pracy w szczególnych warunkach, w którym zaświadczone, że wnioskodawca był zatrudniony od 1.07.1999 r. do 31.08.2001 r. i w ramach tego zatrudnienia od 1.07.1999 r. do 31.08.2001 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace operatora żurawia wieżowego na stanowisku operatora żurawia wieżowego wymienionym w wykazie A, dziale V poz. 3 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

(świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 10 plik II akt ZUS, k. 28 oraz akta osobowe – k. 7, 10 - koperta k. 33)

Podczas okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) sp. z o.o. w Ł. wnioskodawca pracował jako operator żurawia wieżowego. Do obowiązków wnioskodawcy należała obsługa żurawia na budowie. Prace były wykonywane przy budowie bloków na osiedlach mieszkaniowych. Wnioskodawca pracował tylko na tym sprzęcie. Innych prac ubezpieczony nie wykonywał. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy.

(zeznania świadka B. M. 00:03:31 i dalej – płyta CD k. 108, zeznania wnioskodawcy 00:27:23 i dalej - płyta CD k. 108, 00:27:23 - płyta CD k. 108 w zw. z 00:00:45 i dalej - płyta CD k. 70)

Obecnie wnioskodawca nie pozostaje w stosunku zatrudnienia. Stosunek pracy uległ rozwiązaniu w dniu 31.12.2019 r.

(świadectwo pracy k. 4 plik II akt ZUS, zeznania wnioskodawcy 00:27:23 i dalej - płyta CD k. 108, 00:27:23 - płyta CD k. 108 w zw. z 00:00:45 i dalej - płyta CD k. 70)

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 44 lat, 2 miesiące i 19 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy i świadków. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę. Zeznania świadków – osób niezainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tych samych zakładów w tym samym czasie co wnioskodawca, nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, nie są wzajemnie ze sobą ani z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów (w tym akt sprawy VIII U 267/20 dot. jednego ze świadków) sprzeczne, wzajemnie ze sobą korespondują i potwierdzają jednoznacznie, że ubezpieczony pracował jako operator żurawia wieżowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1924 ze zm.), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z kolei art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych zawarty w rozdziale 9 zatytułowanym „Przepisy przejściowe, dostosowawcze i końcowe” przewiduje, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy (to jest w dniu 1 stycznia 2009 r.) miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Zatem stosownie do powołanego ostatnio przepisu, prawo do emerytury pomostowej może nabyć również osoba, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy

w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jednakże w dniu wejścia w życie ustawy miała okres wymaganych 15 lat pracy

w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze z tym, że praca ta musi być pracą w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów tej ustawy tj. art. 3 ust. 1 i 3 a nie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (por. min. wyrok Sądu Najwyższego z 4.12.2013 r. II UK 159/13, opubl. LEX nr 1405231, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 13.03.2014 r., III AUa 1531/13, opubl. LEX nr 1441422, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 27.02.2014 r., III AUa 1045/13, opubl. LEX 1439028, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 14.01.2014 r. III AUa 577/13, opubl. LEX 1441543, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 9.01.2014 r., III AUa 705/13, LEX 1415788, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 7.11.2013 r., III AUa 343/13).

Prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Z kolei prace o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W myśl ust. 4 i 5 art. 3 za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1, zaś za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3. Zgodnie zaś z ust. 7 art. 3 za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Na podstawie z kolei art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r.

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku – ukończył 60 rok życia oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych a także rozwiązania stosunku pracy.

W rozpoznawanej sprawie nie było kwestionowanym, że po dniu 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Bez wątplenia prace na stanowisku operatora wózków widłowych, o którym wspomina pełnomocnik wnioskodawcy w głosie do protokołu rozprawy, nie są wymienione w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Powyższe skutkowało musiało uznaniem, że wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków, o których mowa w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych.

Dalej rozważenia wymagało czy odwołujący się J. G. (urodzony (...)) spełnił warunki konieczne do nabycia emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, z mocy którego emeryturę pomostową mogą uzyskać także osoby, które po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywały pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Odwołujący się wskazywał, że do ustalenia uprawnień do emerytury pomostowej kwalifikuje go wykonywanie wymienionych w pkt. 12 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych prac operatorów żurawi wieżowych, do obsługi których są wymagane uprawnienia kategorii IŻ lub równorzędne oraz dźwignic portowych lub stoczniowych.

W sprawie nie było przedmiotem sporu, że wnioskodawca spełnił przesłanki wyszczególnione w punktach 1, 3-4, 7 art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Spór sprowadzał się do tego czy spełniona w jego przypadku została przesłanka z punktu 2 art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, to jest czy legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącym co najmniej 15 lat, z punktu 5 art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, to jest czy przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz z punktu 3 art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, to jest czy na dzień 1 stycznia 2009 roku legitymuje się on okresem pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 12 załącznika nr 2 do ustawy, to jest prac operatorów żurawi wieżowych, do obsługi których są wymagane uprawnienia kategorii IŻ lub równorzędne oraz dźwignic portowych lub stoczniowych, w wymiarze co najmniej 15 lat.

Ustalono, że ubezpieczony do wniosku o emeryturę pomostową dołączył wystawione przez pracodawcę świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze potwierdzające pracę w Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł. od 1.09.1975 r. do 3.11.1991 r., od 4.11.1991 r. do 31.12.1992 r. oraz w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) sp. z o.o. w Ł. od 20.06.1994 r. do 22.07.1996 r., od 23.07.1996 r. do 30.06.1999 r., od 1.07.1999 r. do 31.08.2001 r. na stanowisku operatora żurawia wieżowego wymienionym w wykazie A, dziale V poz. 3 pkt 5 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach. Wymienionych w świadectwach pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w łącznym wymiarze ponad 15 lat organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do prac wykonywanych w szczególnych warunkach.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organem rentowymi. Jeżeli zatem pracownik nie otrzymał odpowiedniego dokumentu, poświadczającego jego pracę w szczególnych warunkach, okoliczność tą może on udowadniać przed Sądem, wykorzystując do tego przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego środki dowodowe /por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. III UZP 5/85; uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84; wyrok Sądu Najwyższego z 30 marca 2000 r. II UKN 446/99, opubl. OSNAPiUS 2001, nr 18, poz. 562/. Oznacza to, że nie można podzielić poglądu organu rentowego, że wykonywania pracy w szczególnych

warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, można dowodzić przed sądem jedynie na podstawie świadectwa pracy wystawionego przez płatnika składek, gdyż przepis art. 51 tej ustawy nie zmienia przepisów kodeksu postępowania cywilnego określającego katalog środków dowodowych, przy pomocy których strona może udowodniać fakty, z których wywodzi skutki prawne /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 lutego 2013 r. sygn. III AUa 1044/12, LEX nr 1289529/.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność rodzaju i charakteru wykonywanych przez wnioskodawcę czynności przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę złożonej do akt sprawy dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych oraz zeznania wnioskodawcy i zgłoszonych przez niego świadków na okoliczność czy prace wykonywane przez wnioskodawcę w spornych okresach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł. oraz w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) sp. z o.o. w Ł. były pracami operatorów żurawi wieżowych, do obsługi których są wymagane uprawnienia kategorii IŻ lub równorzędne oraz dźwignic portowych lub stoczniowych w rozumieniu załącznika nr 2 pkt. 12 ustawy o emeryturach pomostowych.

Na podstawie akt osobowych odwołującego się oraz jego zeznań Sąd ustalił, że w okresach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł. (uprzednio Przedsiębiorstwie (...), wcześniej Przedsiębiorstwie (...) w Ł.) od 24.06.1978 r. (tj. od zawarcia umowy o pracę po ukończeniu nauki w szkole przyzakładowej w związku z uzyskaniem uprawnień III klasy w zakresie obsługi żurawi) do 3.11.1991 r. (z uwzględnieniem okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej) i od 4.11.1991 r. do 31.12.1992 r. wnioskodawca zajmował stanowisko maszynisty żurawia wieżowego oraz w okresach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł. (uprzednio Przedsiębiorstwie (...), wcześniej Przedsiębiorstwie (...) w Ł.) od 20.06.1994 r. do 22.07.1996 r., od 23.07.1996 r. do 30.06.1999 r. i od 1.07.1999 r. do 31.08.2001 r. wnioskodawca zajmował stanowisko operatora żurawia wieżowego. Słuchani na okoliczność prac wykonywanych na stanowisku maszynisty względnie operatora żurawia wieżowego wnioskodawca i świadkowie zgodnie zeznali, że wnioskodawca w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace operatora żurawia wieżowego. Świadek Z. G. zeznał, że na stanowiskach maszynisty żurawia wieżowego i operatora żurawia wieżowego były tożsame obowiązki związane z obsługą żurawia. Do obowiązków wnioskodawcy należała obsługa żurawia na budowie. Prace były wykonywane przy budowie bloków na osiedlach mieszkaniowych. Wnioskodawca pracował tylko na tym sprzęcie. Innego rodzaju prac niż wyżej opisane wnioskodawca nie wykonywał. Pracę operatora żurawia wieżowego wnioskodawca wykonywał w całych spornych okresach (z wyłączeniem okresu, w którym świadczył pracę na podstawie umowy o naukę zawodu) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, tj. po 8 godzin dziennie.

W świetle tak poczynionych ustaleń faktycznych, zdaniem Sądu Okręgowego, spełnione zostały dostateczne podstawy do tego aby pracę świadczoną przez odwołującego się w okresach pracy w Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł. (uprzednio Przedsiębiorstwie (...), wcześniej Przedsiębiorstwie (...) w Ł.) od 24.06.1978 r. (tj. od zawarcia umowy o pracę po ukończeniu nauki w szkole przyzakładowej w związku z uzyskaniem uprawnień III klasy w zakresie obsługi żurawi) do 3.11.1991 r. (z uwzględnieniem okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej) i od 4.11.1991 r. do 31.12.1992 r. oraz w okresach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usługowo – (...) sp. z o.o. w Ł. (uprzednio Przedsiębiorstwie (...), wcześniej Przedsiębiorstwie (...) w Ł.) od 20.06.1994 r. do 22.07.1996 r., od 23.07.1996 r. do 30.06.1999 r. i od 1.07.1999 r. do 31.08.2001 r. uznać za pracę o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych, to jest wymienione w pkt. 12 załącznika nr 2 do ustawy prace operatorów żurawi wieżowych, do obsługi których są wymagane uprawnienia kategorii IŻ lub równorzędne oraz dźwignic portowych lub stoczniowych. Wykonywanie przez wnioskodawcę pracy tego rodzaju potwierdziły spójne i zgodne zeznania świadków, świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze sporządzone przez pracodawcę.

Reasumując, w sprawie ustalono, że określone w pkt. 12 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych prace operatorów żurawi wieżowych, do obsługi których są wymagane uprawnienia kategorii IŻ lub równorzędne oraz dźwignic portowych lub stoczniowych wnioskodawca wykonywał na dzień 1 stycznia 2009 roku w wymiarze przekraczającym 15 lat.

Brak było natomiast podstaw do tego aby do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych zaliczyć wnioskodawcy okres nauki zawodu od 1.09.1975 r. do 23.06.1978 r.

Podążając za wywodem Sądu Najwyższego w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 stycznia 2011 roku w sprawie II UK 169/10 (LexPolonica nr 3026756), zasadnym jest stwierdzenie, że dla młodocianego ucznia w wieku od 15 do 16 roku życia pobierającego naukę zawodu przewidziana była norma czasu pracy w liczbie 6 godzin dziennie i 36 godzin tygodniowo a praca wykonywana w takim rozmiarze wykonywana była w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na powierzonym stanowisku, tylko ze względu na postanowienia art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1958 roku o nauce zawodu, obowiązującego do czasu wejścia w życie Kodeksu pracy. Przepis ten - odnoszący się do sytuacji określonych w art. 12 tej ustawy, zgodnie z którym młodociani przyjęci do pracy byli obowiązani do doksztalcania się w celu ukończenia pełnej szkoły podstawowej lub do doksztalcania się zawodowego lub ogólnokształcącego (ust. 2), natomiast młodociani zatrudnieni w celu nauki zawodu obowiązani byli do doksztalcania się w zakresie obranego zawodu (ust. 3) - stanowił, że do czasu pracy młodocianych wlicza się czas doksztalcania bez względu na to, czy nauka odbywa się w godzinach pracy, czy poza godzinami pracy, jednakże w wymiarze nie większym niż 18 godzin tygodniowo. Doksztalcanie w rozumieniu art. 12 ustawy o nauce zawodu oznaczało zajęcia teoretyczne w warunkach szkolnych. Zgodnie zaś z treścią ust. 2 art. 13 cyt. ustawy młodocianych w wieku powyżej lat 16 obowiązywał normalny czas pracy stosowany w zakładzie pracy.

Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w w/w orzeczeniu, gdyby więc uznać, że przewidziana w obowiązujących przepisach dla danego stanowiska - ze względu na charakter zatrudnienia lub związane z nim warunki - norma czasu pracy w rozmiarze odbiegającym od powszechnie obowiązującego, stanowiła pełny wymiar czasu pracy, to nie można pominąć koniunktywnego wymagania wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przewidzianym dla stanowiska, na którym takie warunki występowały.

Z dokonanych w sprawie i niekwestionowanych ustaleń wynika, że przez okres zatrudnienia na podstawie umowy o naukę zawodu zawartej przez odwołującego (pod rządami ustawy o nauce zawodu, jak i uchylającej ją Kodeksu pracy), wnioskodawca pracował jako uczeń przez 3 dni w tygodniu. A zatem mając na względzie powyższe wskazać należy, że wnioskodawca nie wykazał w niniejszym postępowaniu, że faktycznie pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył.

Co się zaś tyczy zaliczenia zasadniczej służby wojskowej do stażu pracy to kwestię reguluje art. 120 ust.1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t. j. Dz.U. z 2004 r., Nr 241, poz. 2416, ze zm.), zgodnie z którym pracownikowi, który w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej podjął pracę u pracodawcy, u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia u tego pracodawcy w zakresie wszystkich uprawnień wynikających ze stosunku pracy.

W wyroku z dnia 6 kwietnia 2006 r. sygn. III UK 5/06 wydanym na gruncie przepisów wcześniej obowiązującej ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z dnia 30 stycznia 1959 r. Sąd Najwyższy stwierdził, że okres zasadniczej służby wojskowej odbytej w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), jeżeli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do tego zatrudnienia /opubl. OSNP 2007/7-8/108, M.P.Pr. (...)/.

Stanowisko takie znalazło potwierdzenie w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013 roku w sprawie II UZP 6/13, zgodnie z którą czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 roku) zalicza się na warunkach wynikających z tego przepisu – do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Biul. SN 2013/10/24, M.P.Pr. (...) -101, zob. też. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013 roku, II UK 217/13, LEX nr 1408683/.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca służbę wojskową odbywał w okresie od 20.04.1982 r. do 15.10.1983 r. W aktach osobowych wnioskodawcy znajduje się dokumentacja (umowa o pracę, kwestionariusz osobowy) potwierdzająca jego ponowne zatrudnienie z datą 14.11.1983 r. W zakreślonym zatem przepisem art. 120 ustawy o powszechnym obowiązku obrony terminie wnioskodawca zgłosił swój powrót do pracy u tego samego pracodawcy co skutkuje możliwością zaliczenia okresu służby wojskowej i przerwy po jej odbyciu do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Odwołujący się spełnił wobec tego wszystkie przesłanki ustawowe do przyznania mu prawa do emerytury pomostowej z art. 49 powołanej wyżej ustawy. Uzasadnia to zmianę zaskarżonej decyzji i uwzględnienie odwołania poprzez przyznanie ubezpieczonemu emerytury pomostowej od 1.02.2020 r., tj. od dnia spełnienia wszelkich warunków określonych cytowanymi przepisami, czyli od dnia ukończenia 60 roku życia (wniosek o przyznanie emerytury został złożony przed ukończeniem 60 roku życia), zgodnie z art. 129 ust. 1 w zw. z art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art. 26 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt. 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt. 2 wyroku. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił, w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. 2015 r., poz. 1800) i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W pozostałym zakresie, tj. w zakresie przekraczającym ustaloną na podstawie cytowanego § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie kwotę 180 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, wniosek o zasądzenie kosztów procesu nie zasługiwał na uwzględnienie. Wprawdzie pełnomocnik wnioskodawcy w myśl § 16 tego rozporządzenia załączył do wniosku oświadczenie o wysokości kosztów obciążających stronę z tytułu wynagrodzenia adwokata jednakże w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zachodzą okoliczności uzasadniające zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości przewyższającej stawkę minimalną w myśl § 15 ust. 3 rozporządzenia.

Sąd podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 30 września 2009 r. w sprawie II AKz 643/09 (LEX nr 553823), z którego wynika, że ustawodawca określając wysokość stawek minimalnych za poszczególne czynności lub za udział w poszczególnych postępowaniach dokonał precyzyjnego rozważenia i uwzględnienia wszelkich okoliczności charakterystycznych dla danego typu spraw. Tym samym w przyjętych stawkach minimalnych oddana została swoista wycena koniecznego nakładu pracy po stronie pełnomocnika związana ze specyfiką określonego rodzaju postępowań. Jednocześnie ustawodawca pozostawił możliwość uwzględnienia przez sąd orzekający pewnych nadzwyczajnych, szczególnych okoliczności, które pojawiając się w danej sprawie zwiększają diametralnie nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków profesjonalnego pomocnika procesowego. Brak jest więc przesłanek do zasądzania wynagrodzenia wyższego od stawek minimalnych w sprawie, w której żadne ekstraordynaryjne okoliczności nie wystąpiły, a skala aktywności adwokata pozostawała na przeciętnym poziomie.

Sąd rozstrzygając o kosztach procesu winien więc ocenić czy nakład pracy pełnomocnika wyróżniał się ponadprzeciętnym nakładem pracy w porównaniu do spraw o podobnym charakterze czy staranność pełnomocnika przy wykonywaniu czynności była wyższa od przeciętnej, biorąc pod uwagę również długość postępowania,

ilość rozpraw i przeprowadzonych na nich czynności jak również stawiennictwo i aktywność profesjonalnego pełnomocnika.

W niniejszej sprawie pełnomocnik wnosząc o przyznanie wynagrodzenia w kwocie wielokrotnie przewyższającej stawkę minimalną nie powołał żadnych okoliczności ani faktów, które pozwalałyby na ocenę jego nakładu pracy, nie przytoczył nawet treści przepisu § 15 ust. 3 ww. rozporządzenia. Pełnomocnik nie twierdził jakoby poniósł zwiększony nakład pracy, ani też nie wskazał rodzaju podjętych czynności, które przewyższałyby normalny nakład pracy pełnomocnika w tego typu sprawach. W szczególności pełnomocnik nie wskazał jakie nadzwyczajne czynności podjął celem wyjaśnienia okoliczności faktycznych czy też zagadnień prawnych budzących wątpliwości. Sprawa nie była bowiem skomplikowana pod względem faktycznym czy prawnym, a zgromadzony materiał dowodowy nie był obszerny. W związku z tym stwierdzić należy, iż nie spełnione zostały ww. przesłanki w zakresie zwiększenia stawki minimalnej kosztów zastępstwa prawnego.

Z uwagi na powyższe Sąd oddalił wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie przekraczającej przysługujące na gruncie ww. rozporządzenia stawki minimalne (pkt 3 wyroku).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć ZUS wypożyczając akra rentowe.

K.W.